

PulpoPop torna amb un disc ple de crítica social i que "fusiona les arts"

El músic i escultor Edgar Massegú i el guitarrista Marcel Torres publiquen el seu novè àlbum després de sis anys del darrer amb sons experimentals que els retornen als seus orígens

Feia un parell d'anys que PulpoPop tenia les cançons al tinter. Sis anys enrere havien publicat el seu darrer àlbum, i no trobaven el moment de tornar-s'hi a posar per crear un nou disc. Abans de tornar-hi, el cantant Edgar Massegú, «Pulpo» (Sarrià de Ter) i el guitarrista Marcel Torres, «Pop», van decidir redirigir les seves carreres professionals. Massegú com a escultor professional, des del seu taller a la Bisbal d'Empordà, i Torres, vinculat a artistes com Les Anxovetes, Ivett Nadal o Jordi Molina. Gràcies a una beca crea de l'Ajuntament de Girona, ambdós van trobar l'impuls i el temps per fer-ho, i en cinc dies van tenir gravat el disc Barcelona no és pas millor que Banyoles (Discmedi, 2025) que aquest dilluns va sortir publicat a totes les plataformes digitals. La il·lustració que el representa és l'escultura Google Eye feta per Massegú i que el 2021 li va valdre el premi del concurs solidari Miradas. Aquesta mateixa obra apareix en forma de cançó al disc, titulada igual i que repeteix a la tornada com un mantra que «Google t'espia, Google en anys, Google t'espia...», reivindicant que una màquina o la IA mai podrà igualar l'artesà, que és el que crea. «Hi ha una poesia molt complexa per dir que ens vigilen tothora i que, de seguir per aquest camí (vigilància, pèrdua de drets i llibertats) ens n'anem pel pedregar», subratlla Massegú. I ho denuncia sense ser explícit en les lletres, o almenys no sempre, perquè la cançó conclou amb una frase final que és prou clara: «Reconeixement facial és blanquejament anal...». Aquesta és una de les deu cançons dels quals consta el disc, que té una durada de 29 minuts i que manté l'essència del grup amb sons experimentals, psicodèlics i pop electrònic, tot plegat amb una «fusió d'arts» que reivindica la música com «una art més per desenvolupar-se». A l'estudi només hi eren ells dos, amb la guitarra de Torres i el productor Lluís Costa. A l'hora de crear cada cançó han fet passar veus i sons per filtres i deformacions extremes per fer noves textures musicals. I com a novetat en el seu procés creatiu, han fet servir per primer cop l'autotune. «L'hem utilitzat com a un recurs d'efecte sonor més, per poder accentuar registres vocals», comenta el cantant. «És un recurs escènic i teatral que fa que la sonoritat del disc casi amb tot allò que està de moda, sense que aquesta sigui la nostra pretensió», diu el cantant. A la seva essència trencadora i de fer lletres amb jocs lingüístics i metonímies fruit de la «vocació de filòleg frustrat» de Massegú, també s'hi ha sumat al disc la voluntat de canviar la manera de tocar els instruments: «en algunes pistes de guitarres no només tocava jo, sinó que jo posava la mà esquerra per fer les notes i l'Edgar feia una percussió amb culleres de postres», explica Torres. Les lletres traspuen humor àcid i un retrat dels problemes de la realitat actual, amb al·lusions a líders com Donald Trump o el nord-coreà Kim Jong-un a través de missatges de crítica social que asseguruen que estan infrarepresentats a la música que es fa ara. I per això, a la cançó que posa nom al disc, Barcelona no és pas millor que Banyoles, hi apareixen situacions absurdes com adolescents plantant bolets al·lucinògens a la Pedrera i d'altres que restauren vitralls del Parc Güell i fan tesselles d'un trencadís fet amb smartphones triturats. Imatges d'un futur hipotètic amb una societat adormida i sense iniciativa. «Parlem, sense dir-ho en cap ratlla, de l'expulsió dels barcelonins de la ciutat, dels problemes de l'habitatge amb un punt d'humor i amb aquesta 'conya d'acollonar empordanesa' però les anem colant», diu, i critica que «vivim una deriva cap a la felicitat absoluta on les lletres estan totalment buides de contingut i de crítica social». Al seu entendre, «l'art ha de ser irreverent, si no, no és art». Torres afegeix que molts grups «no és que no donin una mirada crítica, sinó que son part del problema». La presentació del disc, que per ara no té data, es farà al taller que Massegú té a la Bisbal d'Empordà. Inclourà una exhibició de les seves escultures i un petit directe acústic. PulpoPop no té pretensions, se sent còmode al marge del sistema com a grup outsider, i això els fa lliures per treballar partint d'un procés creatiu sinestèsic que veu en

el futur una línia desdibuixada entre música i escultura. «La robòtica continuarà evolucionant, i ja hi ha gent que està transformant llum en so», conclou el cantant.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2025/09/21/pulpopop-torna-amb-disc-ple-121783840.html>